

Der prøvedes saa Makrelfiskeri under Norge, men alt med samme Resultat. Efter saaledes i 2—3 Aar forgaves at have prøvet Fiskeri paa forskellig Maade med Kanalen som Udgangspunkt, maatte vi opgive det, da vi umulig kunde tjene Opholdet derved til os og Familie, men endog satte Penge til. Et Fiskerlav fra Agger fik saa Fartøjet til Forsøg, men med samme Resultat.

Nu var der ikke andet for os at gøre end at se at faa Fartøjet afhændet til Fragtbrug. Vi fik det saa bortlejet til Skipper Christensen fra Aalborg paa den Betingelse, at han skulde svare alle Udgifter: Renter og Afdrag og saa eje det, naar det en Gang var udbetalt. Indtil da skulde det tilhøre os. Ligeledes fik han bestemt Paalæg om at lade Fartøjet assurere, før han gik ud af Havnen.

Vi opdagede da, at han alligevel var gaaet ud uden at faa forsikret, og nu begyndte en lang Korrespondance med ham; det endte med, at han meddelte, at nu var alt færdigt til, at han kunde faa Fartøjet optaget i Assurancen. Men desværre for os gik han dog ud uden at faa forsikret og blev saa paasejlet i Øresund af Skonnerten „Emma“ af Riga, saa Fartøjet sank med en Ladning Cement. Skipperen er senere gaaet fallit, og vi sidde nu med Tabet. Da Kommunen har mistet Pantet, gør den, som rimeligt er, Krav paa at faa en Del af Laanet udbetalt. Vi ere en Flok uformuende Fiskere, der ikke kunne taale det os paaførte Tab, hvorfor vi herved i al Underdanighed tillade os at bede det høje Ministerium komme os til Hjælp. Vi bede om, at Laanet maa blive sat ned til 2,000 Kr., og ville vi da forpligte os til at afdrage disse 2,000 Kr. i Løbet af 10 Aar, samt forrente dem med 3 pCt. p. a. Vi haabe da, at Kommunen vil blive staaende som Garant for disse 2,000 Kr. uden at forlange nogen Udbetaling.

Da det høje Ministerium herved vilde i meget høj Grad hjælpe os Familieforsørgere under dette vort meget store Tab, er det vort Haab, at dette vort underdanige Andragende maa blive bevilget.

Lynby pr. Bedsted, den 31. Marts 1905.

(Underskriftet.)

Udvalget gør ikke Indstilling.

23. Fra Enke efter Kaptajn P. C. F. Munch, *Napoline Munch*, om en aarlig Understøttelse. (Indbragt den 7. November 1905 af Folketingsmanden for Odense Amts 2den Valgkreds, *Martin Madsen*).

I December 1863 blev der lyst til Ægteskab i Trinitatis Kirke for Andragerinden og hendes nu afdøde Mand, daværende Premierløjtnant Munch ved Fodfolket, men paa Grund af Mandens pludselige Afmarsch med sit Regiment til Sønderjylland blev Ægteskabet ikke fuldbyrdet. Den 10. Marts 1864 vendte Premierløjtnant Munch tilbage til København, syg af Overanstrengelse, og den 17. Marts blev Andragerinden og han viede. I September 1864 fik han sin Afsked paa Grund af Svagelighed, og i Sommeren 1865 tillagdes der ham Invalidforsørgelse, gældende fra Oktober 1864. I Marts 1905 døde han, og Andragerinden søgte da om Enkeinvalidforsørgelse, men den blev hende nægtet under Paaberaabelse af, at Ægteskabet var indgaaet efter at den afdøde var bleven behandlet for den kroniske Reumatisme og Nervesvækkelse, der havde udviklet sig hos ham i Løbet af Feltoget 1864. Senere har Andragerinden forgæves søgt om Enkepension og om at faa sin Sag fremlagt for Sundhedskollegiet, og hun henvider sig nu til Folketinget under Henvisning til det Billighedskrav, hun mener at have i sin høje Alder (69 Aar) paa en aarlig Understøttelse af Staten.

5 Bilag medfølge.

Da Sagen afgøres ved Finansloven, gør *Udvalget* ikke Indstilling.